

**Priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije za življenjsko delo
»bršljanov venec« – za umetniške dosežke na področju dramaturgije
in teatrologije prejme MOJCA KREFT.**

Mojca Kreft je dramaturginja posebne vrste – sodelavka režiserjev in igralcev, ki svoje delo posveča zaledju ustvarjalnosti. Dolgo je bila dramaturginja Mestnega gledališča ljubljanskega. S svojim načinom dela je vzpostavila kontinuiteto sodelovanja znotraj ustvarjalnih ekip, kar je bilo v tistem času za takrat njeno gledališče še posebej dragoceno. Njena gledališka pot se je začela v času, ko je Mestno gledališče vodil legendarni dramaturg Lojze Filipič. Dramaturškega delovanja in sodelovanja z režiserji in igralci se je nedvomno učila še pod Filipičevim tehtajočim in blagim očesom, takoj po njegovi smrti pa je že prevzela velik del dramaturških nalog. V tistih bridkih časih je še izpopolnila posebno občutljivost do soljudi, zlasti do igralcev, ki jim je znala prisluhniti in svetovati v profesionalnih in osebnih stiskah. V sedemdesetih in osemdesetih letih je v družbi Bojana Štiha, Marka Slodnjaka, Ervina Fritza, Zlatka Šugmana in drugih sooblikovala in pogosto tudi vodila umetniško podobo Mestnega gledališča. Z veliko vnemo je uveljavljala temeljna izročila velikih umetniških ustanoviteljev tega gledališča. Iz kriz, v katere je Mestno gledališče zašlo, je izšla kot človek gledališko etične integritete, ki jo na vseh področjih njenega dela poznamo še danes. Svoje delovanje in poznavanje Mestnega gledališča ljubljanskega je nedvomno kronala s knjigo 35 let MGL. Monografija, ki jo je zasnovala in uredila, je vzor, po katerem se uredniki podobnih publikacij zgledujejo še danes. Med letoma 1989 in 1999 je bila umetniška voditeljica Lutkovnega gledališča ljubljanskega. Tudi tega dela se je lotila z vso resnostjo in spoštovanjem do specifične gledališke veje. Prizadevala si je dvigovati umetniško raven gledališča, zato je povabila odlične profesionalne sodelavce. Pri angažiranju novih igralcev je vztrajala, da so to igralci s končano AGRFT. Do svojih kolegov, igralcev in animatorjev, je bila pozorna – sledila je umetniškemu razvoju vsakega posameznika in zaradi svoje dostopnosti in odprtosti sprejemala tudi njihove predloge. Delovala je tudi kot umetniška voditeljica Šentjakobskega gledališča. Kot dramaturginja je dala nov razgled v gledališko vsebino tega gledališča. Pri svojem dramaturškem delu in umetniškem vodenju gledališč je bila Mojca Kreft ves čas v središču sodobnega evropskega in svetovnega dogajanja. Z raziskovalno vnemo in znanstveno natančnostjo v te tokove umešča slovensko književnost, še posebej slovensko dramatiko. V številnih dramaturških in znanstvenih interpretacijah velja Kreftova med gledališčniki za pravi živi leksikon. Njeno dragoceno, poglobljeno in vztrajno raziskovalno delo zdaj kaže sadove v Slovenskem gledališkem muzeju.

Mojca Kreft je nedvomno zapisana v zgodovini gledališča kot ustvarjalka, ki z delom in osebnostjo prerašča okvire dramaturškega delovanja, saj je v svojem bistvu pravi in velik gledališki človek.

